

Øerne for sig, og Forholdet holder sig hele Linien igennem. Hvis man tager den indkøbte Jord og den vurderede Jord paa Øerne for sig, er der akkurat den samme Forskel, som hvis man bliver ovre i Jylland. Statens Jordlovsudvalg har indkøbt Jord i Ribe Amt, i Ringkøbing Amt, i Thisted Amt, i Randers Amt, og Resultatet er akkurat det samme: Vor Pris for den indkøbte Jord er betydelig højere pr. Td. Hartkorn i Jylland end paa Øerne, det er givet, men Forskellen er den samme, den efter den gamle Husmandslov indkøbte og benyttede Jord er købt til en Overpris af 5 000 Kr. i Forhold til den Jord, vi har købt, enten vi sammenligner Jorden i Jylland for sig eller tager hele Landet. Derfor vil jeg gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han ikke bygger sine Erfaringer paa en enkelt Gaard, hvis Hartkorn er lavt, men hvis særlige Forhold har muliggjort, at man ved Dyrkning og Kultivering har kunnet bibringe denne særlige Gaard betydelige Værdier. Jeg sammenholder samtlige Arealer, indkøbte og udstykkede efter Loven af 4. Oktober 1919, baade i Jylland og paa Øerne, og for disse Landsdele hver for sig eller for hele Landet bliver Resultatet ens.

Martin Hansen: Det er naturligt ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling at kaste Blikket tilbage og se paa de tre Aar, Regeringen har haft Ledelsen her i Landet, og det Arbejde, den har gjort for at skaffe finansiell Balance, og det var da ogsaa det, der gav det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen Anledning til at mene, at det var en Festtale, han skulde holde. Jeg kan jo indrømme, at den Tale, han holdt, var morsom nok; der manglede blot, synes det mig, at han skulde have sluttet med et Leve, saa havde det hele været i Orden. Den adskilte sig derfor ikke saa lidt fra det ærede Medlem Hr. Rodes Tale, som jeg synes nærmest kunde karakteriseres ved, at „der var hedt, hvor den kom fra“. Der var slet ingenting, der fandt Naade for det ærede Medlems Øjne, hvad enten det gjaldt Arbejdet for at bringe Orden i Finansvæsenet — det var kun Orden, sagde det ærede Medlem —, eller det gjaldt Skattevæsenet, og ligeledes naar det gjaldt Erhvervslivet. Kort sagt, Regeringen havde bragt Orden i det hele og gjort det rigtig skidt — det var jo i Virkeligheden Indholdet af det ærede Medlems Tale. Jeg har nu Lyst til, inden jeg gaar over til at anstille nogle finansielle Betragtninger og knytter nogle Bemærkninger til de to ærede Oppositionsordføreres Udtalelser, at dvæle et Øjeblik

ved et Par Udtalelser, som stod i Forbindelse hermed, der blev fremsat forleden Dag under Behandlingen af de tre Skattelove.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som talte den Dag, gjorde opmærksom paa, at det var mere en Tilfældighed, naar Regeringen fik i Sinde at slaa ned paa Skatterne, og nu var den altsaa stødt paa Lukustolden og Øllet og Tobakken. Det ærede Medlem erklærede, at Socialdemokraterne vilde ikke være med til nogen af disse Skatter, og det ærede Medlem Hr. Rode karakteriserede hele denne Skattepolitik som Planløshed og Principløshed. De Herrer var saa rørende enige om, at naar denne Regerings Dage var forbi, saa var det første, en ny Regering maatte tage op, en samlet Overvejelse af hele vort Skattevæsen. Nu maa jeg sige, at jeg har forundret mig noget over dette, thi jeg har jo været saa naiv at tro, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde have hilst disse Love med Honnør. Det er nemlig gode, gamle Bekendte for det ærede Medlem. Han er jo gaaet med Liv og Lyst til at vedtage saadanne Love. Forholdet er det, at aldrig har Tobakken og Øllet og Spiritusen i det hele taget faaet en saadan Omdrejning af Skatteskruen som netop i den Tid, det ærede Medlem Hr. Rode sad som Medlem af Regeringen og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg støttede Regeringen. Jeg havde derfor tænkt mig, at det kunde være gaaet lige saa let som i de Dage. Men dér tager jeg altsaa fejl. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rode, som ogsaa talte om, at denne Regering var den store Indsprøjter af indirekte Skatter: Nej, det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Rode er fremdeles den store Læge. Der er ingen, der har foretaget saadanne Indsprøjtninger af indirekte Skatter som netop det ærede Medlem Hr. Rode, det vil et Blik paa Statsregnskaberne vise. Naar man ser paa, hvordan den indirekte Beskatning steg i den radikale Regerings Dage, saa er Forholdet det, at den voksede fra 54,8 Millioner til 170,8. Det er da en Indsprøjtning, der forslaaer noget! Og hvor højt er det nu steget — det er altsaa Told- og Forbrugsskatterne i det hele taget — i den Tid, den nuværende Regering har siddet? Det første Aar fik vi 4 Millioner mere ind; men næste Aar, i 1921—22, fik vi kun 154½ Million ind i Forbrugsskatter, altsaa 16 Millioner mindre; og i det Aar, der nu er sluttet den 1. April, er Told- og Forbrugsskatterne indgaaet med i alt 172,2 Millioner.³ Altsaa hele Indsprøjtningen, som det ærede Medlem Hr. Rode talte om, er fra 1919—20 til Dato 2 Millioner. Det er hele den